

Par ko krustā piesita Pēteri?

Jēzu nodeva un piesita krustā savējie, un daudzi pēc tam jau drīz rūgti nožēloja. Bīskapu Pēteri Sproģi sita un neaizstāvēja savējie, un nav pat dažas dienas pagājušas, kad daudzi jau nožēlo. Sak, esot tomēr bijis labs Latvijas valsts prezidenta kandidāts. Varbūt, tā gluži nevajadzēja.

Mūsu sabiedrība ir smagi slima un mēdz zākāties par visu un visiem. Tomēr tādā intensitātē ar dubļiem nedēļas laikā nav bijis apliets vēl neviens Latvijas Republikas prezidenta kandidāts. Tādi naida izvirdumi nav skāruši daudzus. Par ko tāds naid, nekristieši, un, jo īpaši, kristieši?

Ko Pēteris Sproģis ir izdarījis vai pateicis, kas ir pretrunā ar ticību Jēzum Kristum? Ja runājam par kristiešiem, savējiem, kas nodeva. Vai apustulis Pāvils nebija tas, kas rakstīja – «nav ne jūda, ne grieķa, jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū»?

«Dažu koalīcijas politiķu nemainīgais sauklis, kas attaisno jebko, joprojām aicina sekot viņiem, lai kādi viņi būtu, lai ko viņi darītu, tikai «nedraudzējieties ar krieviem»! Te gan es gribētu precizēt – pie «krieviem» tiek pieskaitīti visi, kas saziņai izmanto krievu valodu: ukraiņi, ebreji, baltkrievi, moldāvi, poļi, kazahi – tas ir, visi, kas nav «mēs»,» savā Facebook lapā ierakstīja Pēteris Sproģis.

Patiesi, Pēteri Sproģi sita krustā kristieši par to, ka viņš «draudzējas ar krieviem» – ne visi, bet daudzi, kuri sevi tā dēvē. Diez vai teologs, profesors un baptistu mācītājs Ilmārs Hiršs tā būtu vērsies pret Pēteri Sproģi, ja viņš būtu Vienotības vai ZZS prezidenta kandidāts.

Citi uzskata, ka iesaistīšanās politikā ir īsta nodevība pret ticīga cilvēka ceļu, kuru es eju jau daudzus gadus. Bet es uzskatu, ka politiku netīru padara cilvēki, kuri darbojas tajā ar netīriem nolūkiem.

Protams, netīksme pret kristietiem, Latvijas pilsoniem un latvietiem Pēteri Sproģi tiek pamatota ar to, ka viņš esot nonācis «vidē, kuras pārstāvji pagātnē ir nodarījuši daudz posta un sāpju mūsu tautai». Tas ir garīgs aklums, Hirša kungs, kuru es varu izskaidrot tikai ar kristietim nosodāmu naidu pret svešajiem!

Tieši šie naida mīti ir tas, pret kuriem nostājās Pēteris Sproģis. Apzināti jaukt kopā Staļina laikus, kas bija šausmīgi, bet pirms teju septiņdesmit gadiem, ar mūsdienām ir demagoģiski, nekrietni un inteligentam cilvēkam nepiedienīgi.

«Esmu kļuvis par nodevēju daļai savu garīgo skolotāju un daļai baznīcas – cilvēkiem, kurus es ļoti cienu. Kādi uzskata, ka iesaistīšanās politikā jau pati par sevi ir «netīra lieta», vēl jo vairāk - sadarbība ar opozīcijas partiju. Citi uzskata, ka tā ir īsta nodevība pret ticīga cilvēka ceļu, kuru es eju jau daudzus gadus. Bet es uzskatu, ka politiku netīru padara cilvēki, kuri darbojas tajā ar netīriem nolūkiem,» tā P. Sproģis.

Pēteris Sproģis aizgāja un parādīja, ka viņa nolūki ir tīri, ne vara, ne manta viņu neinteresē. Kas palika? Palika Pētera Sproģa uzskati. Neizturēja Pētera Sproģa ģimene – šo psiholoģisko spiedienu, kam mūsdienās vārds ir mobings. Viņa idejas iztur jebkuru kritiku.

Vēl vairāk. Viņš taču pateica tikai to, ko sen jau domā lielākā Latvijas sabiedrības daļa! Kas tad ir tāds, kam jūs nepiekrītat? Ieejiet Pētera Sproģa Facebook vai palasiet intervijas ar viņu. Viņš pateica, ka Latvijas tautai ir nākotne tikai tad, ja tā ir vienota. Vai tā nav taisnība? Ka vajag sadarboties ar Krieviju. Vai tad nevajag? Vai tad Amerika, Somija vai Zviedrija to nedara savu tautu un valstu interesēs? Ko vēl nepareizu pateica Sproģis, vai to, ka Latvija ir pirmajā vietā?

«Es arī uzskatu, ka bīstami nav tas, ka valsts pārvaldē ir dažādu tautību cilvēki, bet gan tas, ka mūsu valsts ir dziļi korumpēta. Korupcijai nav ne nacionālās, ne politiskās piederības. Katrs, kurš ir korumpēts, var kļūt par šantāžas objektu, līdz ar to viņam vairs nav savas politiskās brīvības. Pašvaldību līmenī korupcija galvenokārt rada nesaimniecisku rīcību. Nacionālajā līmenī tā rada risku valsts drošībai. Mūsu kopīgais uzdevums ir izskaust korupciju un veicināt piederības sajūtu Latvijai visiem, arī krievvalodīgajiem iedzīvotājiem. Abi jautājumi ir mūsu nacionālās drošības jautājumi. Manuprāt, viena no vissliktākajām kombinācijām valsts pārvaldē ir korumpētas varas partijas un liela sabiedrības daļa, kas dzīvo ar atstumtības sajūtu,» rakstīja Sproģis pāris dienas pirms tam, kad tika liekulīgi nodauzīts līdz galam no to puses, kas līdz tam jūsmoja par viņu.

«Ievas meitenes», jūs par visām šādām intervijām parasti gatavojāties vērsties KNAB? Vai spiegtu no sajūsmas par šo veiksmīgo gadījumu, ja Sproģis kandidētu no citas partijas? Tie ir jūsu principi, vai vienkārši bailes no pūļa nosodījuma Twitter tīklā?

Nebaidieties. Drīz laiki būs mainījušies un daudzi būs pamodušies. Dažam kristietim un latvietim tad būs liels kauns par to, par ko īsti viņš spārdīja un krustā sita otru kristieti un latvieti.

Un man liekas, ka ir jau tagad.